

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyně Martinou Kotouček Mikoláškovou ve věci

žalobce: J. H., narozený X
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 6. 2025, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou k poštovní přepravě dne 15. 7. 2025 domáhá zrušení rozhodnutí žalované označeného shora (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 1. 4. 2025, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná žalobci podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) zamítla žádost žalobce o invalidní důchod, neboť podle

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

posudku posudkového lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) ze dne

24. 3. 2025 poklesla pracovní schopnost žalobce o 25 %, není tak invalidní v prvním, druhém ani třetím stupni.

2. Žalobce namítal nesprávné posouzení jeho zdravotního stavu. Poukázal na to, že žádost podával z důvodu špatného zdravotního stavu. Prodělal operace obou ramen, přičemž vlevo má stále omezenou hybnost a je levák. Dále má potíže se zrakem, vysoký krevní tlak, bělení prstů a úzkosti a deprese. Celoživotně pracoval jako zedník – obkladač a nemůže proto toto povolání již plnohodnotně vykonávat.
3. Žalovaná s ohledem na námitky žalobce navrhla provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „organizační zákon“).
4. V průběhu jednání, jež byl soud povinen nařídit, neboť ve věci prováděl nad rámec správního spisu dokazování posudkem posudkové komise MPSV v Praze žalovaná setrvala na svém procesním stanovisku. Žalobce se jednání nezúčastnil, odročení nežádal.
5. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 8. 1. 2025 podal žalobce žádost o invalidní důchod. Na základě toho byl zpracován posudek o invaliditě ze dne 24. 3. 2025, č. j. LPS/2025/61BE_CSSZ, ve kterém dospěl posudkový lékař IPZS k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je stav po artroskopii ramenou, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddíl B, položka 3b vyhlášky o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25 % s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky o posuzování invalidity dále nemění.
6. S odkazem na závěr posudku posudkového lékaře IPZS vydala žalovaná prvostupňové rozhodnutí ze dne 1. 4. 2025, kterým podle § 38 zákona o důchodovém pojištění zamítla žádost žalobce, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 25 % a nejedná se tak ani o invaliditu prvního stupně.
7. Žalobce napadl prvostupňové rozhodnutí námitkami. Nesouhlasil s prvostupňovým rozhodnutím. Namítal, že je levák a má omezenou hybnost levé ruky. Vzhledem k tomu, že pracuje jako zedník – obkladač, je pro něj hybnost levé ruky zásadní. K námitkám doložil řadu lékařských zpráv.
8. Posudková lékařka IPZS zpracovala v nepřítomnosti žalobce posudek ze dne 3. 6. 2025, č. j. LPS/2025/983-NR-STC_CSSZ, a to na základě lékařských zpráv jako posudkový lékař IPZS a lékařských zpráv, které doložil k námitkám žalobce. Uzavřela, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je stav po operaci obou ramenních kloubů, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddíl B, položce 3b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25 % s tím,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

že se míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky dále neměnila.

9. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 12. 6. 2025, jež žalobce převzal 18. 6. 2025, zamítla námitky žalobce a prvostupňové rozhodnutí potvrdila a v odůvodnění odcitovala posudkové závěry s tím, že s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti nejsou splněny podmínky pro vznik nároku na invalidní důchod.
10. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v žalobou vymezeném rozsahu. Dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Soud s ohledem na argumentaci žalobce provedl důkaz posudkem posudkové komise MPSV v Praze ze dne 7. 10. 2025. Žalobce byl jednání přítomen a byl vyšetřen odborným lékařem z oboru ortopedie. Posudková komise shrnula, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je omezená hybnost obou ramenních kloubů pro impingement syndrom se stavem po artroskopické operaci obou ramenních kloubů, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddílu B, položce 3b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro kterou stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 20 % (z rozpětí 15-25 %). Procentní míra poklesu pracovní schopnosti nebyla ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky o posuzování invalidity dále měněna.
12. Pokud jde o zdravotní stav žalobce, soud má za to, že byl přesvědčivě prokázán a dostatečně vyhodnocen v návaznosti na shromážděné lékařské nálezy, přičemž posudkové závěry posudkových lékařů IPZS ohledně příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvyšším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je ve shodě se závěrem posudkové komise MPSV. Posudková komise oproti posudkovým lékařům IPZS stanovila nižší míru poklesu pracovní schopnosti žalobce s ohledem na zaznamenaný profitní pooperační vývoj s předpokladem dalšího zlepšení funkce ramenních kloubů po dokončení rehabilitace v horizontu 1 roku. Posudková komise podrobně popsala hybnost ramen žalobce po prodělaných artroskopických operacích s tím, že poukázala na to, že stavy po operacích nešlo hodnotit jako dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Existence dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce byla konstatována na podkladě předoperačního léčebně řešitelného středně těžkého omezení hybnosti ramenních kloubů. Ohledně omezení hybnosti páteře v oblasti krční posudková komise konstatovala, že nebyly prokázány známky silnějšího kořenového dráždění, známky ochrnutí končetin či těžší svalové atrofie. Dále nebyly prokázány komplikace arteriální hypertenze. Posudková komise také uvedla, že žalobce při jednání posudkové komise nijak neprezentoval psychické potíže. Posudková komise tak dospěla k závěru, že je žalobce schopen práce, avšak jsou pro něj nevhodné fyzicky těžké práce spojené s náročnými aktivitami na ramenní klouby.
13. Mezi posudky posudkových lékařů IPZS a posudkovou komisí nejsou žádné zásadní rozpory, posudková komise podrobně odůvodnila zvolenou příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, která byla shodná s příčinou, kterou označili i posudkoví lékaři IPZS. Posudková komise přesvědčivě odůvodnila, proč se odchýlila od stanovení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce a stanovila ji nižší, než posudkoví lékaři IPZS – zohlednila zlepšující se zdravotní stav žalobce po prodělaných operacích ramen. Soud považuje určení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce za Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

přiléhavé a přesvědčivě odůvodněné.

14. Soud závěrem uvádí, že nikterak nezpochybňuje zdravotní omezení žalobce, které je patrné z posudků posudkových lékařů a posudkové komise a v nich rekapitulovaných lékařských zpráv. Zároveň je zřejmé, že je žalobce limitován v možnostech svého pracovního uplatnění. Soud však nemůže samostatně posuzovat míru poklesu pracovní schopnosti žalobce. Pro posouzení invalidity je rozhodující zdravotní stav doložený výsledky funkčních vyšetření a jeho podřazení pod zákonná kritéria, resp. položky příslušné vyhlášky. Soud nemůže nad rámec právní úpravy svévolně určit jinou míru poklesu pracovní schopnosti žalobce.

Závěr a náklady řízení

15. S ohledem na všechny shora uvedené závěry tak lze konstatovat, že rozhodnutí žalované vycházelo ze správně zjištěného skutkového stavu a bylo v souladu se zákonem. Jelikož žalobce nesplňuje podmínky stanovené právními předpisy pro přiznání nároku na invalidní důchod, neboť pokles jeho pracovní schopnosti byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí 20 %, postupovala žalovaná správně, když potvrdila prvostupňové rozhodnutí, kterým byla zamítnuta

žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu. Soudu tak nezbylo než žalobu zamítnout jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

16. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů dle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení dle § 60 odst. 2 s. ř. s.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 11. listopadu 2025

Martina Kotouček Mikolášková v. r.
soudkyně